

TuMe 100, Pikamatka - Ratamestariryhmän lausunto

Tervetuloa Turun Metsänkävijöiden pikamatkan suunnistukseen. Kilpailu on osa partiolippukunta Turun Metsäkävijöiden 100-vuotisen taipaleen tapahtumia.

Suunnistusliittoonkin TuMe on liittynyt jo vuonna 1962, joten metsänkävijöillä on suunnistusseuranakin takana vuosia 63.

Kilpailumuodoksi haluttiin sprintti, mutta tällä kertaa kilpailu päätettiin viedä metsään Metsänkävijöiden nimen mukaisesti. Kilpailupaikaksi valikoitui Turun Impivaaran Nunnavuori, joka tarjoaa suunnistuksellisesti monipuolisia haasteita. Samana viikonloppuna samasta kilpailukeskuksesta käydään myös tarkkuussuunnistuksen kansainvälinen kilpailu.

Kilpailualue on osa Turun Impivaaran urheilu- ja liikuntapuistoaluetta – sen metsäinen osa, jossa valaistu kuntorata on ahkerassa käytössä läpi vuoden. Suunnistus käydään pääosin kuntoradan ”sisäosissa”, mutta radat myös risteävät kuntoradan kanssa. Erikoisuutena voidaan pitää sitä, että nyt ”metsäsprintti” käydään sprinttikartan kuvaustekniikkaan ja mittakaavaan perustuvalla 1:3000 kartalla. Kun Nunnavuoren maaston pienipiirteisimmät osat on usein todettu vaikeasti kuvattaviksi tavanomaisilla metsäsuunnistuksen karttamittakaavoilla, niin nyt Juha Hiirsalmen laatima kartta antaa luettavaa koko mittakaavan edestä. Haasteen suunnistajalle tarjoaa varmasti se, miten nopeasti millimetrit kartalla vilistävät. Vauhdin sovittaminen kartanlukuun on tässä maastossa oleellista.

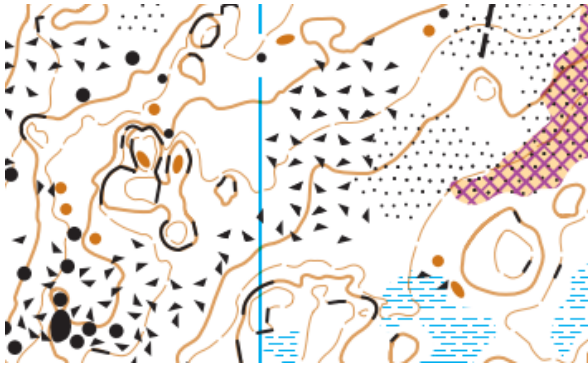
Kilpailualueutta voidaan kuvata kolmella varsin erilaisella maastotyyppikuvauksella:

Helppokulkuista kangas- ja avokalliomaastoa, jossa on paljon polkuja ja kuntorata. Kaikkia polkuja ei ole ollut mahdollista kuvata ilman että kartan luettavuus kärsisi. Hidastavia tiheikköjä on alueella erittäin vähän.

Rinne- ja avokalliomaastoa, jossa on runsaasti niin suuria kuin pieniäkin jyrkenteitä. Paikoin jyrkenteet ovat rinteessä porrasmaisesti. Korkeuserot tällä osa-alueella ovat osin merkittäviä, mutta eivät kuitenkaan erityisen suuria tai fyysisesti raskaita. Avokalliokuvausta ei ole käytetty, mutta mäkien päällä ja reuna-alueilla kalliomaata on. Kartan kahden metrin käyräväli (apukäyrä 1 m) on hyvä huomioida. Rinteet saattavat kartalla antaa hyvinkin jyrkän vaikutelman, jos kuvausta lähtee tulkitsemaan metsäkartoilla tavallisesti käytetyllä 5 metrin käyrävälillä.

Kivikkoalueet, joissa on suuriakin lohkkareita. Erikoisuutena on Nunnavuoren pirunpelto, joka on luonnonsuojelualue ja kilpailussa kiellettyä aluetta. Kivikkoalueen toisena erikoisuutena voidaan pitää muotonsa mukaan kuvattuja suuria siirtolohkkareita. Näillä alueilla kartoittajan haasteena on ollut se, mitä kuvataan yksittäisillä kivisymboleilla ja mitä aluemaisina kivikkoina. Kartoittaja on löytänyt

tähän luontevia ratkaisuja niin, että maastomuotojen ja kartan muukin luettavuus säilyy.

Urbaania kaupunkirakennetta ei siis tällä kertaa ole sprintissä tarjolla. Kivikkoalueilla ja jyrkänteiden tuntumassa on syytä varovaisuuteen, erityisesti jos sattuu sadeilma. Paikoin alueen varpukasvillisuus on erittäin vähäistä ja maasto on kuin yhtä polkupintaa. Vain vahvimmat urat ovat kartalla. Myös kivikko- ja avokallioalueilla voi olla maastossa havaittavissa kulku-uria, joita ei ole piirretty kartalle. Tämä on tarkoituksellista, jotta oleelliset maastomuodot eivät hukkuisi polkuviivojen sekaan eivätkä jyrkänneketjut sekaantuisi polkuihin.

Ratojen pituudet vaihtelevat välillä 1,5 - 3,1 km. Kaikkein nuorimpien ja vanhempien sarjojen radat ovat fyysisesti helpompia kuin radat keskimäärin eikä niitä ole viety kivikkoalueille. Rasteja on runsaasti kuten usein kaupunkisprinteissäkin. Muista tarkistaa koodit. Maasto antaa hyvät lähtökohdat vaihteleville rastiväleille, mikä näkyy niin rastivälien pituuksissa kuin niiden luonteessakin. Kivikkoalueet eivät ole mahdottomia ylittää, mutta usein tarjolla on myös kiertomahdollisuus. Tavanomaiset sprintin ihanneajat tulevat varmasti ylittymään. Reitinvalinnat ja oikean vauhdin löytäminen eri rastiväleille tulevat tässäkin, ehkä vähän erityisessä kilpailussa, olemaan ne ratkaisevat tekijät. Kilpailu tulee tarjoamaan vaihtelua tavanomaiseen suunnistukseen kuin myös jotain uutta ja hauskaa.

Sprintissä on tavallisesti totuttu juoksemaan alusta loppuun kovaa. Tällä kertaa kova vauhti ja hyvä reitinvalinta eivät yksistään riitä. Ratamestari neuvoo: Nyt tarvitaan toteutukseen tarkkuutta ja jarrua oikeissa kohdissa; muuten saa hakea uutta vauhtia kuntoradan mutkista.

Tervetuloa